

NSPRV

NEZAVISNI SINDIKAT PROSVETNIH RADNIKA VOJVODINE

Novi Sad, Trg Slobode 3 tel/faks: 021/6616-886, 025/420-093, 023/515-757
e-mail: sindiso@sbb.rs, nsprv@open.telekom.rs, nsprv.zr@open.telekom.rs

ШТРАЈКАЧИМА МАЊЕ ПЛАТЕ?

Министар школски послао је средином прошле недеље свим школама допис у којем директоре школа обавештава о чињеници да су два репрезентативна синдиката: СОС и ГСПРС „Независност“ прекинула законски штрајк и успоставила редовну наставу и наложио им као одговорним лицима за законитост рада да организују наставу тако што ће оглашавати почетак и крај часа на **45** минута, колико по последњим прописима и траје час, при чему неће онемогућавати право наставницима на штрајк, односно на извођење наставе у трајању од **30** минута. Директор је у обавези да појача дежурство ради обезбеђивања реда и дисциплине, а самим тиме и безбедности ученика до истека краја часа.

У истом допису датираном на **25.02.2015.** и под бројем **601-00-2/2015-01/10** министар школски подсећа да је „чланом **14.** Закона о штрајку прописано да запослени који учествује у штрајку остварује основна права из радног односа, осим права на зараду, а права из социјалног осигурања – у складу са прописима о социјалном осигурању“. Осим тога, министар просвете др Срђан Вербић констатује да је „у складу са одредбом члана **106.** Закона о раду један од елемената обрачуна зараде је управо време проведено на раду“. „Како су запослени у школи обавезни да обезбеде минимум процеса рада, односно да држе часове у трајању од **30** минута, то они, за период док су у штрајку, имају право на сразмеран део зараде сходно времену проведеном на раду, односно немају право на зараду за време проведено у штрајку“ констатује у поменутом допису министар Вербић и истовремено амнестира учеснике штрајка до **18.** фебруара о.г. (додуше они морају евентуално пропуштено градиво надокнадити кроз повећани број часова допунског и додатног рада – члан **8** Споразума о решавању спорних питања, прим. аут.), а санкционише (умањењем зараде) само оне који су наставили штрајк од **19.** фебруара о.г., јер констатује да се „број часова за обрачун зараде одређује према евиденцији која се води у школи, а за чију исправност и тачност је законски одговоран директор“ и обавезује директора да „збирни извештај о укупном умањењу броја часова у току месеца достави надлежној школској управи“, те констатује да умањење зараде није дисциплинска мера која се изриче запосленом за повреду радне дужности, већ непосредна примена законских одредби.

И тако је министар школски пребацио своју одговорност на директоре и у случају штрајка до **18.** фебруара, јер план надокнаде морају направити директор и његов школски синдикат и у случају штрајка од **18.** фебруара, јер није јасно рекао колико је то умањење, већ оставио простор за различите шпекулације. Ипак, због обавезе према нашим члановима и другим запосленима који су и синдикату тражили одговор на ово питање, дужни смо рећи да умањење зараде за време проведено у штрајку, уз услов да су штрајкачи све своје послове обављали, сем часова које су обављали са минимумом процеса рада, овај проценат је највише **16,7%**, уколико се ради о наставницима који предају предмет без писменог, а највише **15%** уколико се

ради о наставницима предмета са писменим задатком. Што се тиче других запослених у штрајку, па чак и оних на најједноставнијим пословима, њима се умањење креће до 1/3 зараде, јер им за време проведено у штрајку није гарантован Законом прописани минималац.

Уколико је министар имао вољу и намеру да и проведе ову законску меру, он је, по нама, требао поступити на начин као што је то поступио министар полиције који је запосленим полицијским службеницима за време штрајка израчунао вредност радног часа и није оставио никакву дилему колико је евентуално умањење. Овако остаје утисак да се министар школски не сналази најбоље, да га његови саветници, укључујући и специјалног саветника, г-дина Шувакова, лоше саветују и гурају из грешке у грешку. Тако да уместо уређених односа две стране имамо програмирани хаос, који и даље траје у српским кућама знања, а министар не доприноси да се пронађе решење, већ поспешује хаос који траје готово од почетка школске године, а не само од номиналног почетка штрајка.

И тако, штрајк се наставља, хвала Богу више нико не каже – до испуњења свих захтева, јер о оном крунском захтеву – изузимању од смањења плата нити је било речи, а нити више има речи, већ и ови који штрајкују траже гаранције. Не знамо какве, јер ако им нису довољне гаранције Владе, чији су запосленици, ко би им те гаранције могао дати? Школска година свакако је већ у великој мери нерегуларна, а приближавају се и мала и велика матура, уписи и други изазови који увек прате завршетак школске године.

Нови Сад, 03.03.2015.год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач,
генерални секретар НСПРВ

